

Kuurgasten en andere Kwasten
(Warmes Herz und kalte Güsse)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KUURGASTEN EN ANDERE KWASTEN – WARMES HERZ UND KALTE GÜSSE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Bella Berbers - ietwat gezette rondborstige plattelandsfiguur, met het hart op de juiste plek en niet bang haar zegje te doen

Antwan - haar echtgenoot en, evenals zij, van middelbare leeftijd; erg aanhankelijk, maar ook in dezelfde mate jaloers

Ellis Schetters - al wat ouder en naar een beetje liefde hunkerend arrogant type; een plaag voor de anderen, maar meer nog voor zichzelf

Manon Middelkoop - sympathiek vrouwtje van rond de vijftwintig, niet erg toegankelijk en omgeven door een sfeer van geheimzinnigheid

Dik - aardige knul van dezelfde jaargang, geen patiënt, maar wel van het ene moment op het andere kind aan huis in de kliniek

Robert Dolfijn - lijdend aan ziekten, die nog niet eens zijn uitgevonden, maar, zonder toeschouwers, een bon vivant volgens het boekje

Walter Everhart - gemoedelijke tijdgenoot in z'n nadagen; op zoek naar een schouder, om af en toe tegenaan te kunnen leunen

Jetje Avezaat - ietwat zielige en magere grijze muis, van onbestemde leeftijd, en voorbestemd om niet opgemerkt te worden

Sylvie - charmant jong zusterje, dat smoorverliefd is op de dokter, die gemakkelijk haar vader zou kunnen zijn

Dokter Kroon - die elke situatie op soevereine manier beheerst, maar al zijn patiënten een warm hart toedraagt

Decor:

Het stuk speelt in de receptie van een kleine kliniek, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren een open doorgang, met het opschrift "naar de baden". Daarnaast, tegen de wand, minimaal vier stoelen voor wachtende patiënten. Ervoor een laag tafeltje, waarop enkele tijdschriften. In de korte kant rechts een open doorgang met het opschrift "kamers 10 - 16". Iets rechts uit het midden tegen de brede achterwand staat een kleine balie, waarachter nog plaats voor iemand om eraan te werken. Achter deze balie, tegen de wand, een sleutelbord. Rechts van de balie de tuindeur, die ook als zodanig herkenbaar moet zijn. Links van de balie een open doorgang, in de tekst "entree" genoemd. Overwegend rechts voren op het toneel een zithoek, bestaande uit een stuk of wat zitmeubelen, met in het midden daarvan een laag tafeltje, waarop eveneens wat tijdschriften. Op dit tafeltje staat ook altijd het mandje met breiwerk van Ietje. Verdere aankleding is afhankelijk van de beschikbare ruimte en kan naar eigen goeddunken.

Eerste bedrijf

letje zit, kleurloos gekleed, in de zithoek te breien, duidelijk medelijden met zichzelf hebbend.

Ellis: *(op van rechts, demonstratief hompelend)* Zuster Sylvie, waar blijft u nou? Verhip, hier is ze ook niet! Nu zit ik toch al drie kwartier te wachten op een nieuw kompres voor m'n been! Dat is toch niet correct! Wat zegt u, juffrouw Avezaat? Of ik al niet genoeg pech heb! Maar eh, was u vandaag niet bij het promenadeconcert?

letje: *(treurig)* Jawel, maar helaas tekort. Ik heb alleen de Toselliserenade gehoord. *(nu even oplevend)* En met hoeveel gevoel de eerste violist weer gespeeld heeft!

Ellis: Ja ja, blijft u nu maar met beide benen op de grond. *(roept in de ruimte)* Zuster Sylvie!

letje: Ik denk, dat de zuster bij meneer Dolfijn is. Die had weer last van z'n maagzweer.

Ellis: Dan had die cappuccinoflipper gisteravond in het Grand Café niet zo tekeer moeten gaan!

letje: Meneer Dolfijn is anders toch wel een heel sympathieke en aardige man.

Ellis: Die? Aardig en sympathiek? Ik moet u toch verzoeken zeg! Een hypochonder is het! Een opschepperige surrogaatplayboy! Ik ken deze typen toch! Zo had ik er thuis zelf een! En zuster Sylvie loopt hier ook rond met het air van iemand, die denkt, dat ie onmisbaar is! *(berustend)* Maar u hebt immers geen mensenkennis, dus brei maar rustig verder aan uw muisgrijze sokken. *(roept nog eens)* Zuster Sylvie! *(in zichzelf)* Dit wordt toch echt wel te gek!

Sylvie: *(op van rechts, met plat schaalpje, waarop 'n injectienaald)* Ja ja, mevrouw Schetters, ik ben er al! Ik kan echt niet overal tegelijk zijn. *(al naar links, in zichzelf)* Dit is vandaag weer je reinste gekkenhuis!

Kroon: *(op hetzelfde moment op van links, berispand)* Zuster Sylvie, in het vervolg kunt u volstaan met te zeggen, dat we het druk hebben, maar niet, dat het hier een gekkenhuis is.

Sylvie: Zoals u wilt, dokter. *(fluisterend tot hem)* En toch blijf ik erbij, dat het een gekkenhuis is. *(vriendelijk tot Ellis)* Ik kom er zo aan. *(vlug af via links, Kroon naar de balie)*

Ellis: *(heeft ongeduldig gewacht, nu opdringerig)* Dokter, kijkt u toch

eens naar m'n been! Opgezwollen als een kogelvis! Ik heb gisteren, tijdens het promenadeconcert, een zware val gemaakt!

Kroon: *(staat bij de balie, zichtbaar gehaast, in papieren te bladeren, afwezig)* Moet u nagaan.

Ellis: Kent u bij de ingang van het paviljoen de drie treden naar boven?

Kroon: *(druk bezig)* Helaas niet.

Ellis: *(onthutst)* Gaat u me nou niet vertellen, dat u daar nog nooit naar een concert bent gaan luisteren?

Kroon: *(verontschuldigend z'n hoofd schuddend, vrolijk)* Sorry hoor.

Ellis: *(onthutst)* Dat is toch niet te geloven! Het spijt me, maar dan denk ik toch, dat u niet de juiste arts voor me bent. *(met opgeheven hoofd naar de zithoek, neemt bij letje plaats; Kroon grinnikt geamuseerd)*

Bella: *(gezet type, ongegeneerd, luidruchtig en joviaal, zich met een zakdoek koelte toewaaierend, op via entree, kijkt even naar binnen, spreekt dan achter zich)* Kom maar, Twannie, hier zijn we waar we wezen moeten. En vergeet m'n cosmeticakoffertje niet! Het zit nog vastgegespt op de imperiaal!

Ellis: *(tot letje, zogenaamd fluisterend)* Lieve hemel, die heeft niet méér intelligentie dan een chimpanseewijfje! Alweer niemand om een geciviliseerd gesprek mee te voeren!

letje: *(blijft breien)* Het schijnt zo op het eerste oog toch wel een aardige mevrouw te zijn. *(Ellis werpt haar een vernietigende blik toe)*

Kroon: *(in een akte bladerend, tot de dichterbij komende Bella)* Ha, dan zult u waarschijnlijk mevrouw Berbers zijn, nietwaar?

Bella: *(vrolijk)* Natuurlijk ben ik dat, wat dacht u? En u hebt een witte jas aan, dus kunt u niemand anders zijn dan de dokter! Zulke dingen vallen mij meteen op.

Kroon: Inderdaad. *(geeft haar 'n hand)* Dokter Kroon. Hartelijk welkom en ik hoop van harte, dat het u bij ons zal bevallen. *(geeft haar 'n prospectus)* En hier hebt u al enige informatie, om alvast eens door te nemen, alsmede 'n afsprakenkaart, die we morgenvroeg zullen invullen.

Bella: *(vrolijk)* Over dat bevallen zou ik me maar geen zorgen maken, dokter. *(om zich heen kijkend)* Het behang hier staat me wel aan!

Kroon: Zoals u weet, is dit een kliniek van bescheiden omvang, waarin we de familiale sfeer proberen te benadrukken, met speciale aandacht voor de individuele aspecten. En voor het

overige zal zuster Sylvie u wel met de gewone gang van zaken vertrouwd maken.

Ellis: *(is komen aanhompelen, dringt zich vlug tussen Bella en dokter Kroon in)* Maar vóór alles zal ze eerst m'n been moeten verzorgen. En dan nog iets dokter. Ik wil er u op attent maken, dat ik nog steeds niet de mij beloofde kamer met balkon heb!

Kroon: Mevrouw Schetters, we vergeten u heus niet. *(al naar links, zich dan nog even omdraaiend, geamuseerd grijnzend)* Och ja, mevrouw Berbers, voordat ik het vergeet: in dit huis gelden géén voorschriften, maar zij, die er zich niet aan houden, zijn nog niet jarig! *(af)*

Bella: *(lacht schaterend)* Hahaaa, dat is een goeie! Met die kan ik wel door één deur, hahaa! *(bladert vervolgens in haar prospectus)*

Ellis: *(tot letje)* Dat mens lijkt wel een wandelende misthoorn! *(dan, lomp)* En, hebt u die idiote sok nou nóg niet af? Wie draagt vandaag de dag nog zulke afgrijselijke fletse dingen?

letje: Ik, in de winter. Hebt u er problemen mee, als ik brei?

Ellis: *(hompelt af via rechts)* Och, doet u toch wat u niet laten kunt!

Bella: *(naar letje toe, nog op afgaande Ellis doelend)* Nu wou ik me net aan u en die dame komen voorstellen. Maar eh, ik ben Bella Berbers en mijn Antwan heeft me hiernaartoe gereden. Hij zal er wel zo aankomen. *(geven elkaar 'n hand)*

letje: Leuk kennis te maken, mevrouw Berbers. Ik ben letje Avezaat.

Bella: Hebt u soms last van de maag, omdat u zo bleekjes rond de neus ziet?

letje: Ja ja, zenuwenkwestie.

Bella: Hahaa! Nee, van zenuwen heb ik geen last! Ik moet alleen wat pondjes kwijt, maar mijn Antwan wil dat eigenlijk niet! *(roept naar buiten)* Zeg, Twannie, met die twee koffertjes zal het toch nog wel lukken, hoop ik?

Antwan: *(puffend op met twee koffers en nog 'n cosmeticakoffertje onder de arm geklemd)* Ik ben er al, ik ben er al! En zeg eens, Bella, heb jij soms je grafsteen in die koffers gestouwd?

Bella: *(vrolijk tot letje, trots)* Dat is 'm nou, en stomme praat verkopen kan hij als de beste! *(tot hem)* Kom, Twannie, geef de dame eens 'n hand.

Antwan: Laat me eerst even deze spullen neerzetten, ja! *(doet dat, droogt eerst met 'n zakdoek z'n voorhoofd, steekt zakdoek weg, veegt de handen aan z'n broek schoon, geeft letje een stevige hand)* Hallo zeg! Antwan Berbers, doorgaans gelukkig getrouwd met deze onopvallende verschijning.

Bella: *(geeft hem 'n por, lachend)* Kun jij nou nooit eens serieus zijn, halve gare!

Sylvie: *(op van links)* Hallo zeg, het echtpaar Berbers, neem ik aan?

Antwan: Helemaal juist. Ik ben Antwan en dit hier is mijn doornroosje Bella, dat ik de komende vier weken met gemengde gevoelens aan uw zorgen overlaat. *(letje onopvallend af naar de tuin, breiwerk blijft op het tafeltje achter)* En spring er in godsnaam voorzichtig mee om, want zo heb ik er maar een!

Bella: Klets niet, jij. Ik kan heus wel op mezelf letten.

Sylvie: *(pakt kamersleutel van het bord, geeft hem aan Bella)* Dan kunt u meteen met me meekomen. U hebt kamer veertien, met 'n mooi balkon.

Bella: Ga jij maar mee, Twannie. Ik wil hier nog een beetje rondneuzen.

Antwan: *(pakt de koffers weer op)* Of je daar niet nog tijd genoeg voor krijgt. *(tot Sylvie)* Maar zo is ze nu eenmaal, daar valt niets tegen te beginnen. *(met Sylvie af via rechts)*

Bella: *(roept)* Halt, Twannie, de sleutel! *(gaat naar rechts, Antwan nog even terug, gepakt en gezakt, maakt mond open, pakt daarmee de sleutel, dan af; Bella, rondkijkend)* Ik moet zeggen, hier zal ik wel kunnen aarden. Nu wil ik alleen maar hopen, dat er ook nog een enigszins acceptabel lokaal in de buurt is voor een beetje zoete en romige bijvoeding.

Walter: *(inmiddels op via entree, heeft dit laatste gehoord)* Daarmee kan ik u meteen van dienst zijn, want dat is er. En ik zal graag uw begeleider zijn. Als ik me even mag voorstellen: Walter Everhart, geplaagd door hartklachten en nog een aantal andere dingen, die zich openbaren als men niet meer de jongste is.

Bella: *(vrolijk)* Nou ja, als u dan voor de rest nog maar gezond bent. En eh, ik heet Bella. Bella Berbers. *(geven elkaar 'n hand)*

Walter: *(opgewekt)* BB dus! *(dan, tikkeltje samenzweerderig)* Maar zeg, mag ik u een geheimpje verklappen?

Bella: *(grinnikend)* Nu al?

Walter: Kom, laten we er even bij gaan zitten. *(nemen plaats)* U bent, eerlijk gezegd, voor mij zoiets als een lichtpuntje. Weet u, natuurlijk wil men wel eens 'n woord wisselen met elkaar en zo, maar die Schetters, die Ellis... dat mens is als een van de zeven plagen van Egypte! Als klit hangt ze aan me en werkt me met haar gezanik onafgebroken op de zenuwen.

Bella: *(spottend)* Dan wacht maar eens af, of het u met mij binnen de kortste keren niet hetzelfde gaat. Ik ben namelijk ook niet zo'n

zwijgzaam type. *(staat op)* Maar kom, nu moet ik eens naar m'n Twannie gaan kijken. Die brengt net de koffers naar m'n kamer.

Walter: *(staat ook op)* Ja ja, natuurlijk. Maar eh, als u wilt kunnen we elkaar morgenmiddag rond drieën ontmoeten in het Grand Café op de markt. *(samenzweerderig)* Voor een nadere kennismaking, bij een heerlijk stuk Christoffeltaart.

Bella: Normaal gesproken laat ik me tegenwoordig niet meer door mannen verleiden, maar in dit geval kan ik niet weigeren.

Antwan: *(op van rechts, heeft dit laatste gehoord, argwanend)* Wat is hier gaande?

Bella: Twannie, dit is meneer Everhart en hij heeft me uitgenodigd morgen een stuk Christoffeltaart met hem te gaan eten. Is dat niet aardig van 'm?

Antwan: *(grimmig)* O ja, héél aardig!

Walter: *(al naar rechts)* Dan neemt u me niet kwalijk, ik wil me even gaan omkleden. Moet nog een paar fitnessrondjes gaan doen, weet u wel. Dat kan nooit kwaad. *(af)*

Antwan: *(zelf met ingetrokken buik, honend)* Nee, dat dacht ik ook. Heb je die z'n bierbuik gezien?

Bella: Twannie, adem weer uit, je begint al blauw aan te lopen!

Antwan: Geen afleidingsmanoeuvres! Hoe kan het nou, dat zo'n doorgezakte bloemkool jou, terwijl je amper vijf minuten in huis bent, nu al voor het een of ander heeft uitgenodigd?

Bella: Weet je, Twannie, het lijkt me nu maar het beste, dat je weer netjes naar huis rijdt. Je weet wat ik er voor 'n hekel aan heb als jij telkens om niets en nog eens niets voor jaloerse echtgenoot gaat spelen.

Antwan: Ik ken die kuuroordcasanova's toch! Daar hoef je me niets over te vertellen! *(grijpt haar hand, bezwerend)* Bellamieke, met welke aanvechtingen je de komende vier weken ook te worstelen mag krijgen, blijf steeds voor ogen houden, dat jouw Twannie nog steeds hartstikke gek op je is en thuis op je wacht. En meteen de volgende week al kom ik je bezoeken, om te zien hoe het met je gaat.

Bella: Maar alsjeblieft geen twee keer per week. Je weet, ik wil hier tot rust komen!

Antwan: *(treurig)* Moest je dat nou per se zeggen?

Bella: Kijk nu niet weer als onze teckel! Je weet best, dat je mij kunt vertrouwen.

Antwan: En kijk ook uit, dat die dokter je niet te na komt. Maar let er vooral op, dat ze het bij 't masseren niet te gek maken! Je weet, ik

wil absoluut niet, dat je ook maar één van die heerlijke pondjes van je verliest! *(geeft haar daarbij een klap op d'r achterste)*

Bella: *(schelms)* Daar zal ik heus wel op letten. Waarom dacht je anders, dat ik me heb laten uitnodigen voor die Christoffeltaart?

Antwan: Maar niet door die oude seinpaal van zonet!

Bella: *(wil hem richting entree schuiven)* Maak je nu eindelijk op weg, anders kom je nog midden in de nacht thuis!

Antwan: *(zich verwerend, geïrriteerd)* Duw me niet steeds! *(nadenkend)* Wat wou ik toch nóg zeggen?

Bella: *(waarschuwend)* Twannie, werk me niet op de zenuwen!

Antwan: Nee nee, ik ga al. *(richting entree)* Tot ziens! *(haast af, komt terug)* Bellamieke, kusje! *(spitst z'n lippen)*

Bella: *(geeft hem 'n smakkende zoen)* En rij alsjeblieft wat voorzichtiger in de bochten, hoor je? En gooi geen sokken in de wasautomaat als er al witte overhemden in zitten; droog borden en bestek met een vaatdoek en niet in de magnetron; zorg ervoor, dat...

Antwan: *(onderbrekend)* Ja ja, ik weet het allemaal, ik weet het! Je hebt me immers een hele wc-rol vol aanwijzingen achtergelaten. *(in doorgang)* Vergeet me niet, liefje. In hooguit 'n dag of twee ben ik er weer! *(af)*

Bella: *(goedmoedig)* En daar zie ik 'm nog toe in staat ook, de halve gare. *(grinnikend)* Maar wel een lieve halve gare. *(kijkt om zich heen)* Nou ja, Bella, hier zul je doorheen moeten. *(af via rechts, grinnikend)* Het leven kan hard zijn. *(schreeuwt onzichtbaar)* O nee! *(weer op)* Wat gênant! Trek ik zomaar de verkeerde deur open!

Robert: *(op van rechts)* Maar mevrouw, dat is toch helemaal niet erg! Integendeel zelfs! *(met lichte buiging)* Robert Dolfijn. *(geven elkaar 'n hand, hij maakt er 'n handkus van, zij trekt vlug terug)* Buitengewoon aangenaam!

Bella: *(beetje van haar stuk)* Bella Berbers... *(verwonderd)* Maar eh, u kunt toch eigenlijk niet ziek zijn. Zo goed, ik bedoel, zo gezond als u eruit ziet!

Robert: *(meteen lijdend en wat inzakkend)* Schijn bedriegt, m'n beste. Haast geen enkel orgaan in m'n lijf, dat nog naar behoren functioneert.

Bella: *(onthutst)* Goeiegenade! Dan moet het bij u van binnen één grote puinhoop zijn!

Robert: Dat mag u wel zeggen. Maar het is echt niet mijn bedoeling u al meteen op de dag van aankomst met mijn innerlijk lijden te

confronteren. Mag ik u misschien uitnodigen voor een kopje cappuccino?

Bella: Nee, dank u. Nu ga ik eerst eens naar m'n kamer.

Robert: Nou ja, we zullen elkaar toch wel regelmatig ontmoeten in de wisselbaden en de sauna.

Bella: *(afwijzend)* Nee nee nee, aan die naakttoestanden doe ik beslist niet mee! *(af via rechts)* Zo, en nu ga ik eerst eens uitpakken.

Robert: Het is toch ook om ziek van te worden! Alweer zo'n preutse plattelandstroela! *(ziet Sylvie opkomen van links, stralend)* Och kijk, ons zustertje! Nu breekt de zon weer door!

Sylvie: Doet u zich vooral geen geweld aan, meneer Dolfijn, anders gaat uw maagzweer weer opspelen!

Robert: *(achter Sylvie aan, die zich vlug achter de balie begeeft, grijpt haar hand)* O nee, die is weer helemaal gekalmeerd, dankzij dit zijdezachte handje, dat me zo liefdevol een spuitje heeft toegediend.

Sylvie: *(koel)* Zou u zo vriendelijk willen zijn dat handje weer los te laten? Ik heb het namelijk nodig om een paar notities te maken.

Robert: Waarom toch altijd meteen zo tegendraads?

Sylvie: Ik ben allergisch voor patiënten, die zich eerst opmaken toneelmatig naar het hiernamaals te vertrekken en zich een half uur later weer opblazen als een haan op de mesthoop!

Robert: Vandaag bent u wel heel erg hard tegen me. Ondanks mijn vele ziekten beschik ik nu eenmaal, dankzij mijn ijzeren wil, over een uitstekende constitutie.

Sylvie: Wat u hebt, meneer Dolfijn, is vooral een ongelooflijke fantasie. En bovendien bent u 'n wandelende medische encyclopedie! *(is achter de balie uitgekomen)*

Robert: *(heeft inmiddels een tijdschrift gegrepen)* Moment nog, zuster Sylvie. In dit tijdschrift wordt reclame gemaakt voor een nieuw sensationeel medicament tegen chronische gastritis. Ik denk... *(is achter haar gekomen en houdt het opengeslagen tijdschrift met twee handen vóór haar, zodat ze niet weg kan)*

Sylvie: *(duikt vlug onder het tijdschrift door)* En ik denk, dat u ooit nog eens aan 'n drukfout zult sterven!

Walter: *(komt in loopspas op van rechts, in joggingkleding)* Hoi, zuster Sylvie!

Sylvie: *(vriendelijk)* Goed zo, meneer Everhart. Altijd sportief blijven! *(Walter af via entree)*

Robert: *(beledigd)* Wat heeft die, dat ik niet heb?

Sylvie: Beduidend weiniger fictieve klachten. En wat hij doet, zou voor u ook veel gezonder zijn, dan hier de hele dag rond te lummelen en op slachtoffers te loeren, als een spin in haar web!
(*af in de tuin*)

Robert: (*overdonderd*) Is me dat even 'n brutaaltje! Zo'n toon sla je toch niet aan tegen een gerenommeerde kuurgast van mijn klasse!

Ellis: (*op van rechts*) Meneer Dolfijn, weet u soms welke kamer de boerin gekregen heeft, die ze hier voorheen hebben afgeladen?

Robert: (*in zichzelf*) Mij blijft ook niets bespaart! (*joviaal*) Ha, m'n beste mevrouw Schetters! (*bewonderend*) Hoe charmant en vlot u er vandaag weer uit ziet!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto